Annus XXII - Vol. XXII 4 Novembris 1930 Num. 11

ACTA APOSTOLICAE SEDIS

COMMENTARIUM OFFICIALE

SUMMARIUM

Acta Pii PP. XI: Litterae Decretales, p. 465 - Litterae Apostolicae, p. 476 - Epistola, p. 488

Acta SS. Congregationum: *S. C. Consistorialis:* Provisio Ecclesiarum, p. 491 - *S. C. pro Eccl. Orientali:* Provisio Ecclesiarum, p. 491 - *S. C. de Propaganda Fide:* I. Nominationes, p. 492. - II. Designationes, p. 492.

Acta Tribunalium: *S. Poenitentiaria Apostolica:* Indulgentia plenaria ditatur recitatio Horarum canonicarum coram Ss. Sacramento, p. 493.

Diarium Romanae Curiae: S. Congregazione di Propaganda Fide: Avviso di concorso - Segreteria di Stato: Nomine e onorificenze - Necrologio, pp. 494-496.

TYPIS POLYGLOTTIS VATICANIS

M·DCCCC·XXX

Directio:
Palazzo della Cancelleria — Roma
Administratio:
Libreria Vaticana — Città del Vaticano

Pretium annuae subnotationis:
In Italia, Lib. 50 — extra Italiam, *L. it.* 50 —
Pretium unius fasciculi:
In Italia, Lib. 3,50 extra Italiam, *L. it.* 4 —

«*Ius furta in manus* (Commentarium) *prodibit ac quotiescumque vel necessitas vel utilitas id postulare videbitur*» (Ex Commentarii Officialis ratione die 29 Octobris 1908 edita).

INDEX HUIUS FASCICULI

(An. XXII, n. 11 - 4 Novembris 1930)

ACTA PII PP. XI

Litterae Decretales

PAG.

Arbor bona. - Beatus Theophilus a Curte, sacerdos professus Ordinis Fratrum Minorum, Sanctorum fastis adscribitur. - *29 Iunii 1930* 465

Litterae Apostolicae

I. *Romanum Pontificem.* - Fines reguntur inter vicariatum apostolicum Nili Superioris et praefecturam apostolicam Nili Aequatorialis. - *4 Decembris 1929* . . 476

II. *Longinquis in regionibus.* - Erigitur praefectura apostolica de Pingliang dismembrato territorio e vicariatu apostolico de Tsinchow in Sinis. - *25 Ianuarii 1930* 477

III. *Decet Romanum Pontificem.* - Dismembrato territorio e vicariatu apostolico de Lanchowfu erigitur Missio independens de Sinkiang in Sinis. - *14 Februarii 1930* 478

IV. *Archidioecesis Compsanae.* - Templum in honorem B. M. V. et Sancti Gerardi Maiella, C. SS. R., loci «Caposele» archidioec. Compsanae, Basilicae minoris titulo honoribusque augetur. - *17 Februarii 1930* 479

V. *Quo Fidei.* - Territorium de Macas praefecturae apostolicae de Mendez et Gualaquiza adiudicatur. - *19 Februarii 1930* 480

VI. *Ex apostolico munere.* - Fines immutantur vicariatus apostolici Canalis Suesii. - *30 Martii 1930* 482

VII. *Quo maiori rerum.* - Distracto territorio a vicariatu apostolico de Mariannhill erigitur praefectura apostolica de Umtata. - *30 Martii 1930* 483

VIII. *Constitutione Apostolica.* - Augetur territorium archidioecesis Rhodiensis. - *30 Martii 1930* 484

IX. *Decessores Nostros.* - Territorium de Marico et de Rustemburg a vicariatu apostolico Transvaalensi ad vicariatum de Kimberley transfertur. - *30 Martii 1930* 485

X. *Moguntinae dioecesis.* - Paroeciale templum S. Martini Ep. C., oppidi «Bingen» dioecesis Moguntinae intra fines, privilegiis Basilicae minoris honestatur. - *1 Aprilis 1930* 486

PAG.

XI. *Dioecesis Savonensis.* - Ecclesia collegiata S. Ioannis Bapt., loci «Finalmarina», dioec. Savonensis, titulo atque honoribus minoris Basilicae condecoratur. - *17 Maii 1930.* 487

Epistola

Communes litterae. - Ad Emos PP. Augustum tit. S. Mariae de Pace S. R. E. Presb. Card. Hlond, Archiepiscopum Gnesnensem et Posnaniensem, Alexandrum tit. S. Augustini S. R. E. Presb. Card. Kakowski, Archiepiscopum Varsaviensem, et ad RR. PP. DD. Archiepiscopos et Episcopos Poloniae: officiosis litteris respondet, ex communi conventu Posnania datis. - *18 Septembris 1930* . . . 488

ACTA SS. CONGREGATIONUM

S. CONGREGATIO CONSISTORIALIS

Provisio Ecclesiarum 491

S. CONGREGATIO PRO ECCLESIA ORIENTALI

Provisio Ecclesiarum 491

S. CONGREGATIO DE PROPAGANDA FIDE

I. Nominationes. 492

II. Designationes 492

ACTA TRIBUNALIUM

S. POENITENTIARIA APOSTOLICA

(Officium de indulgentiis)

Divini Officii coram Ss. Sacramento recitatio indulgentia plenaria ditatur. - *29 Octobris 1930.* 493

DIARIUM ROMANAE CURIAE

I. Sacra Congregazione di Propaganda Fide: *Avviso di concorso.* 494

II. Segreteria di Stato: *Nomine e onorificenze* 494

III. Necrologio. 496

Annus XXII - Vol. XXII 4 Novembris 1930 Num. 11

ACTA APOSTOLICAE SEDIS

COMMENTARIUM OFFICIALE

ACTA PII PP. XI

LITTERAE DECRETALES

BEATUS THEOPHILUS A CURTE, SACERDOS PROFESSUS ORDINIS FRATRUM MINORUM, SANCTORUM FASTIS ADSCRIBITUR.

PIUS EPISCOPUS
SERVUS SERVORUM DEI
AD PERPETUAM REI MEMORIAM

Arbor bona, plantata in vinea Domini a viro illo sanctissimo, qui, corde pauper et humilis, virtute omnigena ditissimus, merito alter Christus appellatur, numquam suavissimos destitit flores germinare et mirae sanctitatis fructus facere. Ex hac feracissima arbore singularis vir prodiit, qui Ordinis sui Conditoris vestigia insequens, mira in Deum et proximum caritate exarsit, Beatus Theophilus a Curte, quem, nova miraculorum gloria coruscantem, in caelitum Sanctorum numero hodie adscribimus. A Ioanne Antonio de Signori et Maria Magdalena Arrighi, parentibus vitae morumque integritate praestantibus et antiquo genere clarissimis, Curiae in Corsica ortum duxit die trigesima mensis Octobris anno millesimo sexcentesimo septuagesimo sexto Beatus Theophilus, cui nomen Blasii impositum est in sacris Baptismi undis. Optime a piis parentibus institutus, adhuc puer ita se gessit ut omnes in eo studium pietatis, suave ingenium vitaeque innocentiam valde admirarentur. A puerilibus ludis abhorrens, silentio, solitudini et orationibus vacans, aequales ad pias exercitationes exemplo et verbis adhortabatur, illosque saepe ad se vocabat, ut sermones eis repeteret quos in ecclesia audi-

verat. Vix primum adulescentiae limen attigerat, quum in Franciscalium familiam ingredi coepit cogitare, et consilium suum parentibus patefecit; quos vero diu reluctantes expertus est. At, Deo propitio, quod vehementer optabat, tandem perficere potuit et in patrii oppidi Franciscalium Ordinis Minorum coenobium est ingressus, ibique die vicesima prima mensis Septembris anno millesimo sexcentesimo nonagesimo tertio asperas instituti seraphici vestes induit, ac proprium Blasii nomen in Theophili commutavit, quasi nomine ipso suo caritatem in Deum qua flagrabat profiteretur. In ipso vitae claustralis exordio, christianae perfectionis formam apprime referre visus est: semper in opere primus, in ordine vero humilitatis causa postremus. Religiosae disciplinae observantissimus exstitit ita ut tyronibus et provectioribus sodalibus praeclarum seraphicae vitae exemplar merito haberetur. Adeo amore in Deum dum preces funderet, flagrabat, ut caelestis ille ignis ex eius ore et oculis emicare videretur. Immaculatam Deiparam suavibus prosequebatur pietatis officiis eamque matrem dulcissimam appellare solebat. Die vicesima secunda mensis Septembris anno millesimo sexcentesimo nonagesimo quarto in patrio coenobio sollemnia vota nuncupavit et philosophiae studium magna cum laude inchoavit, quod deinde Romae absolvit; Neapolim postea missus ut theologicis disciplinis operam daret. Hac in urbe degens, Puteolis die tricesima mensis Novembris, anno aetatis suae vigesimo quarto, primum sacra litavit ac Neapoli primitias sacerdotii Deo libavit. Dum haec ageret, nihil praetermisit ut, sicut ad animi perfectionem, virtutem ac pietatem, ita ad culturam mentis doctrinam acquireret, et tantos brevi tum in litterariis tum in philosophicis divinisque disciplinis progressus fecit ut dignus visus fuerit, qui Lectoris titulo decoraretur. Sed cito latior patuit Theophilo campus, in quo mirifice sese exercere potuit. Nam in Aracaelitanum coenobium in Urbe redire debuit, ut publico examini ad sacrae Theologiae cathedram obtinendam se subii ceret, sed prius in oppidum, quod olim *Civitella* nunc vero *Bellegra* nuncupatur, se contulit, ut in obscuro abditoque recessu, in quo rigidior vigebat regularis observantia, per aliquot dies spiritualibus vacaret exercitationibus. Quod certe non sine Dei consilio fuit. Beatus enim Thomas a Cora, mirae sanctitatis vir, illius recessus tunc optimus moderator, Theophilum ut ibi maneret ac strictiorem regularem disciplinam amplecteretur enixe hortatus est. Sed Theophilus etsi sanctioris asperiorisque vitae cupidissimus, anceps adhuc quid faceret, Romam se restituere voluit. At cum Tiburem pervenisset, in foveam casu decidit simulque femur graviter fractum animadvertit. Romam transvectus, in coenobio Aracaelitano mansit usquedum sanitatem recuperaret. In hac vero calamitate quaenam de se voluntas Dei esset clare percipiens, salutaria Thomae a Cora consilia sequi firmiter statuit, ac a

moderatoribus suis humili prece flagitavit ut in recessu Bellegrensi commorari posset. Voti compos factus Beatum Thomam, quem vitae innocentia simillimum laborumque apostolicorum comitem habebat, sanctae aemulationis exemplar sibi proposuit, atque asperrimum vitae genus, quod forti animo amplexus est, in suo Ordine roborare vel in pristinum florem revocare cogitavit. Qua de re demandatum sibi habuit difficillimum munus arctioris rigidiorisque disciplinae nonnullis in sui Ordinis coenobiis ac recessibus provehendae. Ipse autem summo flagrans zelo, innumeris fere difficultatibus alacri et forti animo devictis, propositum finem, Dei fretus auxilio, adeptus est. Primum Crustumerinum recessum in pristinum florem revocavit; deinde alium in patria insula in oppido *Zuani*, non paucis contradictionibus prudenter superatis, instituit; alium tandem in oppido Etruriae intra fines sito dioecesis S. Miniati, cui Phicecli nomen — vulgo *Fucecchio* — ubi mira exhibuit apostolici zeli testimonia. Merito igitur sacrorum recessuum propagator a Franciscalibus appellatus est. Sanctus enim vir, ut ad pietatis officia excolenda regularemque disciplinam adamussim servandam sodalium animos alliceret, probe noscens iis omnibus virtutibus se ipsum abundare oportere, ad quas alios excitaret, verba exemplo confirmare semper studuit. Quare paupertatem, obedientiam, castitatem, caritatem aliasque omnes virtutes summo studio exercuit. Paupertatem adeo dilexit ut in victu cultuque vilissima semper requireret, vestibus uteretur obsoletis, et saepe ostiatim stipem pro religiosa cui praeerat familia rogaret. Ad obedientiam quod attinet, nullam unquam moram parendi interposuit, cum de Superiorum mandatis agebatur. Ingenuam simplicitatem et morum candorem corporis castigatione servavit; sed praecipue enituit eius caritas in invisendis aegrotis, morientibus usque ad extremum spiritum assidendo, in opem ferendo egenis, in maestis solandis, in ancipitibus consilia praebendo, opera prout res postularet proximos iuvando. Nec sodalibus tantum Theophilus verbo et exemplo profuit, sed etiam christianae plebi in sacris expeditionibus sibi commissis permagna ac salutaria auxilia suppeditavit; nam die ac nocte in concionibus habendis et confessionibus excipiendis totus fuit. Plures itaque Etruriae Antistites, Servi Dei sanctitatis fama permoti, certatim illius ministerio in missionibus et spiritualibus exercitationibus utebantur. Et Beatus ipse Theophilus tanta alacritate et constantia sacri huiusce muneris partes explevit, ut neque virium debilitate, neque viarum asperitate, neque hospitii squalore, neque caeli inclementia unquam retardaretur; ac divini verbi praeconi frigoris et aestus patientia par, dum municipia, oppida et pagos pedes circumiret. E tantis vero ac diuturnis laboribus lectissimi ac saluberrimi manarunt fructus: non paucae enim simultates eius industria sublatae fuerunt, vitia saepius inveterata avulsa, pax inter dome-

sticos parietes non raro restituta, invecta morum integritas, pietas aucta et animarum salutis studium est excitatum, adeo ut tum Phicecli oppidi, tum universae S. Miniati dioecesis apostolus Beatus Theophilus iure meritoque habitus ac vocatus fuerit. Talis cum esset, longe lateque de ipso fama percrebuit: nihil ergo mirum si, cum ipse patriam insulam altera vice relinquens, condito in ipsa Franciscali recessu, solvit in Italiam, magna populi morantis reditum turba comitante, navem conscendit. Saepenumero et in itinere et in concionibus catervatim ad eum confluebat cupida audiendi et videndi multitudo. Neque ei divinum defuit testimonium: scrutationis enim cordium et prophetiae dono enituit; multaque ab ipso dum mortalem duceret vitam prodigia patrata feruntur. Tandem dum annum ageret aetatis suae quartum et sexagesimum, in recessu Phicecli, quem potissimum virtutibus suis illustrarat, meritis plenus in osculo Domini placidissime quievit die decimanona mensis Maii anno salutis millesimo septingentesimo quadragesimo. Eum vita functum tamquam parentem suavissimum non tantum sodales, sed populus quoque multis honestarunt lacrimis, eo quod insignem sanctimoniae famam reliquisset, quae, vigens adhuc et in patria insula et in Etruria, patratis ad eius sepulcrum miraculis, in dies crevit et inclaruit.

Quapropter, inito de his omnibus examine, de Beatorum caelitum honoribus ei decernendis causa non sero ad Apostolicam Sedem delata est; et agitata quaestione de virtutibus, quibus ipse Dei Famulus enituit, habitisque processu temporis e re disquisitionibus aliisque omnibus de iure absolutis, Pius Papa Septimus fel. rec., Praedecessor Noster, rite pronuntiavit Theophilum a Curte virtutes in gradu heroico exercuisse, edito decreto die octava mensis Septembris anno millesimo octingentesimo decimo septimo. Deinde Leo Papa Tertiusdecimus cl. m., et ipse Praedecessor Noster, decreto solemniter evulgato die vicesima tertia mensis Maii anno millesimo octingentesimo nonagesimo quinto, de binis miraculis venerabilis Servi Dei intercessione a Deo patratis, suprema Apostolica auctoritate constare declaravit: de primo nempe de instantanea et perfecta sanatione, ope Dei Famuli invocata, puellae Iosephae Aleati a diuturna *coxalgia;* de altero vero de perfecta constantique sanatione Francisci Tonietti ab *inveterata paraplegia*, qua erat affectus. Die autem quarta decima insequentis mensis, in festo S. Bonaventurae, Franciscalis Ordinis fulgidissimi sideris, in Aedibus Vaticanis, adstantibus venerabili fratre Nostro Vincentio S. R. E. Cardinale Vannutelli, Causae relatore, et bo. me. Caietano Cardinale Aloisi Masella, Sacrorum Rituum Congregationis Praefecto, nec non bo. me. Aloisio Tripepi, a secretis eiusdem Sacrae Congregationis, et Augustino Caprara, Sanctae Fidei Promotore generali, idem praefatus Summus Pontifex *tuto*

procedi posse ad Beatorum honores venerabili Theophilo a Curte sanciendos edixit. Quod decretum publici iuris fieri, in Sacrorum Rituum Congregationis acta referri iussit, Litterasque Apostolicas in forma Brevis de Beatificationis solemniis expediri mandavit die vicesima quarta Septembris eiusdem anni, et die decima nona Ianuarii, insequenti anno millesimo octingentesimo nonagesimo sexto idem Dei Servus solemniter inter Beatos relatus est.

Novis vero prodigiis accedentibus quae post indultam Beato Theophilo venerationem, eius auxilio implorato, patrata asserebantur, inclyta Fratrum Minorum familia instante, idem Praedecessor Noster Leo Decimustertius die vigesima sexta mensis Februarii anno millesimo nongentesimo primo Causae reassumptionem sua manu signavit. A dilecto igitur filio Antonio Maria Santarelli ex Ordine Fratrum Minorum, huius Causae sedulo Postulatore, duplices prodigiosae sanationes, eodem deprecatore Beato Theophilo a Curte obtentae, ut de iisdem actio instrueretur propositae sunt. Primo loco prodigiosa sanatio recensebatur Sororis Teresiae Ulivelli, in monasterio S. Salvatoris loci vulgo *Fucecchio* in dioecesi S. Miniati Clarissae; quae, anno ineunte millesimo nongentesimo undevigesimo, sexagesimo tertio aetatis suae, vehementissimis doloribus capta est in regione abdominali. Medici ad infirmam visendam arcessiti pleno consensu agi aestimaverunt de interno cisto-adenomate ovarico multiloculari, quod nullo modo curari posse nisi adhibito chirurgico remedio dixerunt. Ipsa vero ferro subiici firmiter recusavit. Etsi dein a morbo paullum refici videretur, intima tamen tumoris elementa aegrotam saepe divexabant ac tumor magis augeri coepit, morbique symptomata in dies ingravescebant, et per quinquennium Teresiam, quae nisi levissimo cibo vesci poterat, quam maxime excruciavere. Ita ventum est ad anni millesimi nongentesimi vicesimi quarti aestatem, quo tempore repente res corruit. Tunc enim virus illud ac pus in tumore latens in phlogosim erupit, indeque orta sepsis in altam exsiluit febrim; ac medicus denuo arcessitus chirurgicam sectionem omnino necessariam ad infirmam curandam dixit: quae vero, suam perpendens iam senescentem aetatem, iterum prorsus constanterque renuit. Nihil aliud ei supererat, morbo tam graviter ingravescente, nisi morti sese parare. Omni igitur humano auxilio plane recusato, ad Beati Theophili intercessionem confugere, ut sanaretur, suasa est. Quare die vigesimaquinta mensis Augusti Teresia et Sorores Clarissae novendiali supplicationi pro sanitate a Deo Beati Theophili intercessione impetranda initium dederunt. Attamen febris augescebat, addito vomitu eoque violentissimo. Sed sanationis iam properabat momentum. Illucescente enim altera Septembris die, expletis novenariis quas diximus precibus, aegrota e lecto surgere statuit et sacram Synaxim

recipere voluit, qua sumpta, non sine suimet et omnium sodalium admiratione bene valere se sentiens, Missae sacrificio in choro adsistere potuit. Febris tamen per aliquot dies una cum tumore permansit usque dum die octava sequenti Teresia summo mane ad aeris campani sonitum, post plurium horarum placidissimum somnum expergefacta, e lectulo surrexit mire certa suae sanationis. Alacri namque gressu e cubiculo exivit, ad communes sodalium orationes descendit, sacram Synaxim suscepit, cibum sumpsit ac per totum diem cum sororibus consuetis laboribus indefesse vacavit. Haec omnia recuperatae valetudinis signa in oculis omnium sodalium manifestata sunt; nihilosecius ignorabatur a plurimis portenti splendor: etsi enim sodales ad valetudinem mire reversam Teresiam viderent, etsi illa brevi suae sanationis assertione prodigio se donatam asseruisset, etsi a sodale quadam de officio revelandi prodigium ad Beati Theophili gloriam admoveretur, tamen cunctabatur in dies, ne novo medicorum examini subiiceretur. Non tamen erat divinum consilium ut tanta res occulta maneret. Ineunte enim eiusdem anni mense Novembri, pulmonitide Teresia capitur, cogitur in lectulo, rursus ad eam medicus advocatur. Qui alia die cum rediisset et pulmonitidem reperiisset depulsam, aegrotam iacere iubens locum exploravit veteris tumoris, cuius vestigia, nullo remedio, nulla naturali evacuatione, penitus evanuisse perspexit, ac statim per eundem medicum manifestatum est prodigium, cuius evidentia ab aliis quoque medicis ad sanatam visendam arcessitis est affirmata. Aegrota enim e limine mortis, sacro novenario celebrato ad Theophili patrocinium captandum, ad valetudinem ex omni parte perfectam resurrexerat. — Sanatio altera quae, Beati Theophili ope invocata, subito, perfecte ac constanter obtenta recensebatur respiciebat Sororem Dominicam Mariam Lota, monialem in Massiliensi monasterio a Visitatione. Quae die decima mensis Iunii anno millesimo octingentesimo quinquagesimoseptimo, Bastiae in Corsica nata, mense Octobri anno millesimo nongentesimo quinto vehementi correpta est tussi, cui vehementissimi quoque dolores dextero in latere, febris, nocturni sudores, insomnia, tremores accessere. Huiusmodi infirmitatem ipsa ab initio curare neglexit. Verum ineunte insequenti anno recipere se lecto coacta fuit ac arcessiti medici eam diligenter inspectam pleuritide tuberculari gravissime affectam animadverterunt, iam chronicum statum attingente cum copiosissimo exsudati humore atque laesionibus in dexteri pulmonis apice. Non obstante valida curarum applicatione et secuta pleurici liquoris reabsorbitione, quae circa medium mensem Aprilem contigit, morbus suam evolutionem insidiose continuavit sub gravissimae tuberculosis forma una cum omnibus perniciosis effectibus; et eo pervenit ut vertebralis columnae notabilem deflexionem et scoliosim cervico-dorsalem produceret. Quaelibet

humana sanationis spes iam evanuerat; quare a religiosa familia noveandiales institutae sunt preces ad Beatum Theophilum pro moriturae sanatione; et ecce postrema precationum die, quae erat trigesima Novembris, se erectam ex improviso Soror Dominica animadvertit, terram provoluta osculata est, facile ac libere movere se potuit. Evanuerunt ex eodem eo momento dolores, rediit cibi desiderium, redierunt in corpore vires, floruit mirifice aspectus; nec quodvis in ea vestigium horrenda reliquit infirmitas, ita ut omnes prodigium in huiusmodi sanatione profiterentur, Beati Theophili tantum intercessione implorata. — In utraque hac sanatione de gravibus morbis agi cum veris et propriis laesionibus organicis et cum certo vitae discrimine plane est demonstratum: quae quidem omnia ad Beati Theophili invocationem illico evanuerunt. Quod sane vires omnes naturae omnino excedere visum est. Quare pluribus de hisce propositis miraculis peritissimorum virorum disceptationibus praehabitis, super illis tertio dissertum est in generalibus comitiis in Palatio Apostolico Vaticano coadunatis die duodecima mensis Martii decurrentis anni. In quibus a venerabili fratre Nostro Vincentio Cardinale Vannutelli, Episcopo Ostiensi et Praenestino, et Sacri Collegii Decano, Causae Relatore, propositum fuit dubium « An et de quibus miraculis constet, post indultam eidem Beato venerationem, in casu et ad effectum de quo agitur ». Nos autem, suffragiis tum Patrum Cardinalium tum Consultorum exceptis, priusquam Nostrum supremum iudicium pronunciaremus, adstantes monuimus effusis precibus Deum exorandum, ut Sancti Spiritus illustrationem in re tanti momenti Nobis elargiri dignaretur. Postmodum vero, dominica III in Quadragesima, die nempe vicesima tertia Martii, Eucharistico Sacrificio devotissime litato, in Vaticanas Aedes ad Nos accersiri iussimus tum praefatum Cardinalem Vannutelli, tum dilectum filium Nostrum Camillum Cardinalem Laurenti, Sacrorum Rituum Congregationis Praefectum, una cum dilecto filio Carolo Salotti, S. Fidei Promotore generali, iisque adstantibus, pontificio solio assidentes, rite pronuntiavimus: « Constare de duobus miraculis, Beato Theophilo a Curte intercedente, a Deo patratis: scilicet de primo: Instantaneae perfectaeque sanationis Sororis Teresiae Ulivelli a cisto-adenomate interno; et de altero: Instantaneae perfectaeque sanationis Sororis Dominicae Lota a pleuritide chronica tuberculari, et ab eius gravissimis effectibus, nempe symphisi-pleurica ac scoliosi cervico-dorsali, necnon retractione emithoracica et tossiemia turberculari et a consequenti extrema organica extenuatione ». Quod decretum evulgari et in archivum Sacrae Rituum Congregationis referri mandavimus. Unum igitur supererat inquirendum utrum nempe ad summum fastigium honorum, quibus Ecclesia praeclariores filios suos qui tanta gloria se dignos exhibuerunt augere solet, Beatus Theophi-

lus a Curte extolli *tuto* posset. Quare in generalibus comitiis coram Nobis, die prima mensis Aprilis huius eiusdem anni, Sacrorum Rituum Congregationis Patres Cardinales et Consultores unanimi suffragio *tuto* procedi posse responderunt. Attamen Nos sententiam Nostram proferre distulimus, atque, ut in re tanti ponderis auxilium superni luminis impetraretur, omnes adstantes hortati sumus. Insequenti autem die sexta Aprilis, Dominica Passionis, sacra Hostia in domestico sacello pientissime litata, nobiliorem aulam ingressi sumus ac pontificio solio assidentes Nos ipsi, adstantibus praefatis Cardinalibus Vincentio Vannutelli, Causae Relatore, et Camillo Laurenti, Sacrorum Rituum Congregationi Praeposito, et dilectis filiis Alfonso Carinci, eiusdem Congregationis a secretis, et Carolo Salotti, S. Fidei Promotore generali, solemniter pronunciavimus: « Tuto procedi posse ad solemnem Beati Theophili a Curte Canonizationem », et hoc etiam decretum in vulgus edi, atque in Sacrae Rituum Congregationis tabularium referri iussimus. His itaque peractis, Praedecessorum Nostrorum vestigiis inhaerentes, die vigesimatertia Aprilis venerabiles fratres S. R. E. Cardinales apud Nos in Consistorium secretum convocavimus, in quo dilectus filius Noster Camillus Cardinalis Laurenti, Sacrae Rituum Congregationis Praefectus, Beati Theophili a Curte vitam, virtutes et miracula singillatim exposuit, necnon acta universa recensuit quae in Causa eius Beatificationis et Canonizationis Sacra Rituum Congregatio, praevio rigoroso examine, admiserat et adprobaverat. Qua relatione expleta, Nos singulorum Cardinalium suffragia exquisivimus: « an scilicet ad solemnem praefati Beati Canonizationem deveniendum esset »; ac suam iidem Cardinales sententiam aperuerunt. Consistorio secreto felici successu peracto, continenter habitum est Consistorium publicum, in quo dilectus filius Vincentius Sacconi, Nostrae Consistorialis Aulae Advocatus, de Beato Theophilo orationem habuit ac, pro eius solemni Canonizatione de more institit. Curavimus interea ut venerabiles fratres Patriarchae, Archiepiscopi et Episcopi de tanta solemnitate per Litteras ad hoc datas admonerentur, ut, si facultas esset, sententiam et ipsi prolaturi, Nobis adstarent. Quorum cum plures in Urbem convenissent, die vicesima secunda superioris mensis Maii in Consistorio, quod semipublicum nuncupatur, re bene cognita ex commentariis de eiusdem Beati vita, virtutibus et miraculis actisque omnibus quae supra memoravimus Sacrorum Rituum Congregationis, tempestive unicuique datis, S. R. E. Cardinalium sententiae de Beati Theophili memoria summis Caelitum honoribus consecranda et ipsi plaudentes accesserunt: in quam quidem sententiam et Nos ipsos discedere perlibenter ediximus; simulque in Petriani templi maiestate sacra huiusmodi solemnia peragere statuimus die hac vicesima nona Iunii, qua eadem die Beatos quoque

Ioannem De Brébeuf et Socios Martyres, et Beatum Robertum Bellarminum Cardinalem iisdem honoribus cohonestare statuimus. De quibus omnibus publicum instrumentum a dilectis filiis Protonotariis Apostolicis ad perpetuam rei memoriam confici ac in Sacrae Rituum Congregationis archivum deferri iussimus. Interea christifideles sumus cohortati ad ferventes preces fundendas, in iis praecipue sacris aedibus in quibus Ss. Sacramentum publice adorandum ex praescripto proponeretur, ut et ipsi ex tanta caerimonia fructus perciperent uberiores, Nobisque in tam gravi officii Nostri munere Spiritus Paraclitus benigne adesset. Adveniente demum auspicatissima die et optatissima, universi tum saecularis tum regularis cleri Ordines, Romanae Curiae Praesules et Officiales, omnes denique qui in Urbe aderant venerabiles fratres Nostri S. R. E. Cardinales, Patriarchae, Archiepiscopi, Episcopi, Abbates in Vaticanam Basilicam, cultu magnifico ornatam, convenerunt; Nosque, iis omnibus solemni praeeuntibus supplicatione, eamdem ingressi sumus maxima fidelium frequentia stipatam. Tunc vero dilectus filius Noster Camillus Cardinalis Laurenti, Sacrorum Rituum Congregationis Praefectus, et huic Canonizationi procurandae praepositus, perorante dilecto filio Augusto Milani, Consistorialis Aulae Advocato, vota Nobis precesque detulit Sacrorum Antistitum, inclytae Societatis Iesu ac seraphici Ordinis Minorum S. Francisci ut Beatum Theophilum a Curte una cum Beatis Ioanne de Brébeuf et Sociis Martyribus ac Beato Roberto Bellarmino Cardinale in Sanctorum numerum referremus. Quod cum iterum ac tertio memorati Cardinalis Laurenti atque Nostrae Consistorialis Aulae Advocatus instantius et instantissime fecissent, Nos, caelesti lumine ferventer implorato, sic ediximus: « Ad honorem Sanctae et individuae Trinitatis, « ad exaltationem Fidei catholicae et christianae Religionis augmentum, « auctoritate Domini Nostri Iesu Christi, Beatorum Apostolorum Petri et « Pauli ac Nostra, matura deliberatione praehabita, et divina ope saepius « implorata, ac de venerabilium fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium, « Patriarcharum, Archiepiscoporum et Episcoporum in Urbe exsistentium « consilio, Beatum Ioannem de Brébeuf et Socios Martyres Gabrielem « Lalemant, Antonium Daniel, Carolum Garnier, Natalem Chabanel, Isaac « Jogues, Renatum Goupil et Ioannem de la Lande, Robertum Cardina- « lem Bellarmino, Theophilum a Curte Sanctos esse decernimus et defini- « mus ac Sanctorum catalogo adscribimus; statuentes ab Ecclesia universali « eorum memoriam quolibet anno die eorum natali, nempe Ioannem de Bré- « beuf et Socios Martyres die vicesimasexta Septembris, Robertum Cardina- « lem Bellarmino, Confessorem, die decima septima Septembris, et Theo- « philum a Curte, Confessorem, die decimanona Maii pia devotione recoli « debere. In nomine Patris et Filii et Spiritus Sancti. Amen ». Denique

ob tantum beneficium gratias Deo Optimo Maximo ex corde egimus, et Sacrum solemne litavimus; post autem Evangelicam lectionem adstantes allocuti sumus hortantes ut non modo Apostolorum Principes, qui hodie in universo christiano orbe, ubicumque christifideles degunt, at praecipue in Alma hac Urbe, sollemniter commemorantur, sed etiam novensiles Sanctos, quorum consecratio hodiernam sollemnitatem novo quodam splendore non tam augere videtur, quam reapse condecorat, sibi, Ecclesiae, societati hominum universae propitios mererentur. Atque in Sanctis ipsis mirabilia omnibus proposuimus ad imitandum et sanctitatis et apostolatus exempla, ex quibus quidem alios alii, pro sua cuiusque condicione vitae, pro suis cuiusque officiis, ad meliora exardescendo, intuerentur. Plenariam tandem indulgentiam cunctis praesentibus peramanter impertiti sumus atque has Decretales litteras sub plumbo expediri mandavimus.

Horum itaque novensilium Sanctorum memoria, solemnissimis hisce consecrata caerimoniis, quibus sacrum universale Iubilaeum, a Nobis ob natalem ab inito Sacerdotio Nostro quinquagesimum indictum, veluti immortali corona desinere voluimus, vigeat in cordibus nostris, et omnes christifideles discant a fortissimis Martyribus in fide profitenda constantiam, a Roberto Bellarmino Cardinale doctrinam cum sanctitate sociatam; a Theophilo vero a Curte, Assisiatis alumno, discant praecipue qui religiosam amplexi sunt vitam rerum terrenarum contemptum, intimam in silentio et quiete cum Deo unionem, perfectam regularis disciplinae observantiam, in animarum salute procuranda apostolicum zelum, erga Deum et proximos ardentissimam caritatem; omnesque sanctam eorum vitam imitari contendant. Dilaudemus igitur atque extollamus Dei bonitatem ac miserationem, qui Ecclesiam suam, tot tantisque alicubi vexationibus oppressam ac difficultatibus implicitam, hac non sinit destitui, quoquo tempore, heroicae sanctitatis laude, talibusque patronis ac deprecatoribus carere non patitur: quibuscum utinam omnes, in aeternis caeli sedibus beate victuri, aliquando coniungamur.

Omnibus itaque quae inspicienda erant bene perpensis, certa scientia et apostolicae auctoritatis Nostrae plenitudine, omnia et singula praedicta confirmamus, roboramus atque iterum statuimus, decernimus, universaeque Ecclesiae denunciamus; mandantes ut earumdem praesentium transumptis sive exemplis, etiam impressis, manu tamen alicuius Notarii Apostolici subscriptis et sigillo munitis, eadem prorsus fides habeatur, quae hisce Nostris Litteris haberetur, si exhibitae vel ostensae forent. Si quis vero Decretales has Litteras Nostrae definitionis, mandati, relaxationis et voluntatis infringere vel temerario ausu contraire aut attentare praesumpserit

indignationem omnipotentis Dei et beatorum Petri et Pauli, Apostolorum eius, se noverit incursurum.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, anno Domini millesimo nongentesimo ac trigesimo, die vicesimanona mensis Iunii, Pontificatus Nostri anno nono.

Ego PIUS, Catholicae Ecclesiae Episcopus.

✠ Ego JANUARIUS Episcopus Albanensis Cardinalis GRANITO PIGNATELLI DI BELMONTE.

✠ Ego BASILIUS Episcopus Veliternus Cardinalis POMPILJ.

✠ Ego MICHAEL Episcopus Tusculanus Cardinalis LEGA.

✠ Ego DONATUS Episcopus Sabinensis et Mandelensis Cardinalis SBARRETTI.

✠ Ego THOMAS PIUS Episcopus Portuensis et S. Rufinae Cardinalis BOGGIANI.

✠ Ego PETRUS tituli S. Laurentii in Lucina Presbyter Cardinalis GASPARRI.

✠ Ego CAIETANUS tituli S. Agathae Presbyter Cardinalis BISLETI.

✠ Ego GULIELMUS tituli S. Crucis in Hierusalem Presbyter Cardinalis VAN ROSSUM.

✠ Ego Fr. ANDREAS tituli S. Laurentii in Damaso Presbyter Cardinalis FRÜHWIRTH.

✠ Ego RAPHAEL tituli S. Hieronymi Illyricorum Presbyter Cardinails SCAPINELLI.

✠ Ego FRANCISCUS tituli S. Marcelli Presbyter Cardinalis RAGONESI.

✠ Ego ACHILLES tituli S. Bernardi ad Thermas Presbyter Cardinalis LOCATELLI.

✠ Ego ALOISIUS tituli S. Georgii ad Velabrum Presbyter Cardinalis SINCERO.

✠ Ego BONAVENTURA tituli S. Caeciliae Presbyter Cardinalis CERRETTI.

✠ Ego HENRICUS tituli S. Bartholomaei in Insula Presbyter Cardinalis GASPARRI.

✠ Ego ALOISIUS tituli S. Petri ad Vincula Presbyter Cardinalis CAPOTOSTI.

✠ Ego LAURENTIUS tituli S. Pancratii Presbyter Cardinalis LAURI, Maior Poenitentiarius.

✠ Ego Fr. ALEXIUS HENRICUS tituli S. Susannae Presbyter Cardinalis LÉPICIER.

✠ Ego EUGENIUS Ss. Ioannis et Pauli Presbyter Cardinalis PACELLI, a Secretis Status.

✠ Ego CAMILLUS S. Mariae Scalaris Protodiaconus Cardinalis LAURENTI.

✠ Ego IOSEPH S. Nicolai in Carcere Tulliano Diaconus Cardinalis MORI.

✠ Ego FRANCISCUS S. Caesarei in Palatio Diaconus Cardinalis EHRLE.

✠ Ego ALEXANDER S. Mariae in Cosmedin Diaconus Cardinalis VERDE.

FR. ANDREAS CARD. FRÜHWIRTH, *Cancellarius S. R. E.*

CAMILLUS CARD. LAURENTI, *S. R. C. Praefectus.*

Ioseph Wilpert, *Decanus Collegii Protonotariorum Apost.*
Alfonsus Carinci, *Protonotarius Apostolicus.*

Georgius Stara Tedde, *Canc. Apost. Adiutor a studiis.*

EXPEDITA

die vigesima octava mensis Octobris, anno nono
ALFRIDUS MARINI, *Plumbator.*

Reg. in Canc. Ap., vol. XLIII, n. 15. - M. Riggi.

LITTERAE APOSTOLICAE

I

FINES REGUNTUR INTER VICARIATUM APOSTOLICUM NILI SUPERIORIS ET PRAEFECTURAM APOSTOLICAM NILI AEQUATORIALIS.

PIUS PP. XI

Ad futuram rei memoriam. — Romanum Pontificem decet Episcoporum votis concedere, quae eo spectent ut spiritualibus christifidelium necessitatibus reique catholicae incremento provide ac tempestive consulatur. Itaque cum venerabilis frater Episcopus titulo Sebastopolitanus, Visitator scholarum Apostolicus in missionibus Africae, accedentibus ad eundem tum Apostolico Nili Superioris Vicario, tum Apostolico Nili Aequatorialis Praefecto, a Nobis expostulet ut quaedam territorii partes vicariatus apostolici Nili Superioris, ad catholicas res inibi melius provehendas, a vicariatu ipso distrahantur et apostolicae Nili Aequatorialis praefecturae adiungantur,

huiusmodi votis annuendum, omnibus rei momentis attento seduloque studio perpensis, ultro libenterque existimavimus. Nos igitur, conlatis consiliis cum venerabilibus fratribus Nostris Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalibus, qui negotiis Sacrae Congregationis de Propaganda Fide praepositi sunt, motu proprio atque ex certa scientia ac matura deliberatione Nostris, deque apostolicae Nostrae potestatis plenitudine, praesentium Litterarum vi, districtum de *Lira* (seu *Lango*) una cum parte districtus de *Karamojo* e vicariatu apostolico Nili Superioris separamus sive dismembramus atque ex nunc praefecturae Nili Aequatorialis apostolicae adnectimus. Limites propterea praefecturae eiusdem Nili Aequatorialis sequentes erunt: ad septentrionem Sudan anglicus-aegyptiacus; ad orientem colonia de Kenia; ad occidentem Congus Belga et cursus fluminis Nili usque ad *Port-Masindi;* denique ad meridiem lacus *Kwania,* cursus fluminis *Olweny*, limes sub-districtus (seu comitatus) de Eruti usque ad *Assua* (vel *Moroto*), cursus huius fluminis, et finis meridionalis districtus de Karamojo.

Haec statuimus, decernentes praesentes Litteras firmas, validas atque efficaces semper exstare ac permanere, suosque plenos atque integros effectus sortiri et obtinere, illisque ad quos spectant vel in posterum spectare poterunt plenissime suffragari; sicque rite iudicandum esse ac definiendum; atque irritum et inane fieri si quidquam secus super his, a quovis, auctoritate qualibet, scienter vel ignoranter contigerit attentari. Contrariis non obstantibus quibuslibet.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, sub anulo Piscatoris, die IV mensis Decembris, anno MDCCCCXXIX, Pontificatus Nostri octavo.

P. CARD. GASPARRI, *a Secretis Status.*

II

ERIGITUR PRAEFECTURA APOSTOLICA DE PINGLIANG DISMEMBRATO TERRITORIO E VICARIATU APOSTOLICO DE TSINCHOW IN SINIS.

PIUS PP. XI

Ad futuram rei memoriam. — Longinquis in regionibus, quae missionariis concreditae sunt, iugiter sedulo studio ex Apostolico munere, quo fungimur, data opportunitate, ea statuimus quae ad magis magisque propagandam provehendamve catholicam religionem apta videantur. Quapropter cum, amplissime suffragante Delegato Apostolico Nostro in Sinis, Vicarius Apostolicus de Tsinchow enixas Nobis preces adhibuerit, ut ex quadam

parte sui nimis lati vicariatus novam missionem sui iuris constitueremus, ita ut in eadem, aliis Evangelii praeconibus missis, incremento Fidei melius consulatur: Nos, conlatis consiliis cum venerabilibus fratribus Nostris Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalibus, qui negotiis Sacrae Congregationis de Propaganda Fide praesunt, de nova erigenda missione decernere existimavimus. Nimirum motu proprio, certa scientia et matura deliberatione Nostris, deque apostolicae Nostrae potestatis plenitudine, praesentium Litterarum vi, a vicariatu apostolico de Tsinchow in Sinis seiungimus provinciam civilem de *Kingyuentao*, quae sequentes infrascriptas septendecim subpraefecturas complectitur, scilicet: Pingliang, Huating, Tsing-ning, Lungteh, Chwanglang, Kingyang, Ninghsien, Cheng-ning, Hoshui, Hwanhsien, Kingchow, Tsungsin, Chenyuen, Lingtai, Kuyen, Haiyan, Hwaping; atque ex eadem de Kingyuentao civili provincia, sic ab apostolico vicariatu de Tsinchow abstracta, novam erigimus apostolicam praefecturam, cui de *Pingliang* nomen facimus. Novam vero huiusmodi praefecturam apostolicam de Pingliang Ordinis Fratrum Minorum Capuccinorum curis ad Nostrum et Sanctae huius Sedis beneplacitum in Domino committimus.

Haec statuimus, decernentes praesentes Litteras firmas, validas atque efficaces semper exstare ac permanere, suosque plenos atque integros effectus sortiri et obtinere, illisque ad quos pertinent seu pertinere poterunt plenissime suffragari; sicque rite iudicandum esse ac definiendum, irritumque ex nunc atque inane fieri si quidquam secus super his, a quovis, auctoritate qualibet, scienter sive ignoranter attentari contigerit. Contrariis non obstantibus quibuslibet.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, sub anulo Piscatoris, die XXV mensis Ianuarii anno MDCCCCXXX, Pontificatus Nostri octavo.

P. CARD. GASPARRI, *a Secretis Status.*

III

DISMEMBRATO TERRITORIO E VICARIATU APOSTOLICO DE LANCHOWFU ERIGITUR MISSIO INDEPENDENS DE SINKIANG IN SINIS.

PIUS PP. XI

Ad futuram rei memoriam. — Decet Romanum Pontificem illis rebus concedere per quae Fidei propagandae et christifidelium bono provide consulatur. Quapropter cum Vicarius Apostolicus de Lanchowfu in Sinis preces, suffragiis etiam Delegati Apostolici Nostri auctas, Nobis adhibeat

ut e vicariatus de Lanchowfu territorio, quod regionis latitudine atque incolarum numero nimis conspicuum est, quandam partem abstrahamus propriis missionariis concredendam: Nos, conlatis consiliis cum venerabilibus fratribus Nostris Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalibus, qui negotiis Propagandae Fidei praepositi sunt, omnibusque perspectis rerum adiunctis, haec, quae infrascripta sunt, decernenda existimavimus. Nimirum ut aptius prospiciatur christiani nominis propagationi in eadem regione, motu proprio atque ex certa scientia et matura deliberatione Nostris, deque apostolicae Nostrae potestatis plenitudine, praesentium Litterarum vi, e vicariatu apostolico de Lanchowfu totam regionem de Sinkiang, ex quattuor provinciis civilibus constitutam, de Wensuh Tao, Chuhn Tao, Ningyuan Tao, Thwa Tao, distrahimus sive separamus, eandemque in novam missionem independentem erigimus, cui nomen facimus de *Sinkiang*. Memoratam vero novam independentem missionem de Sinkiang volumus curis presbyterorum Societatis Verbi Divini, ad Nostrum Sanctaeque Sedis beneplacitum, concreditam.

Haec statuimus, decernentes praesentes Litteras firmas, validas atque efficaces semper exstare ac permanere, suosque plenos atque integros effectus sortiri et obtinere illisque ad quos spectant, sive spectare poterunt, nunc et in posterum plenissime suffragari; sicque rite iudicandum esse ac definiendum, irritumque ex nunc atque inane fieri si quidquam secus, super his, a quovis, auctoritate qualibet, scienter vel ignoranter attentari contigerit. Contrariis non obstantibus quibuslibet.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, sub anulo Piscatoris, die XIV mensis Februarii anno MDCCCCXXX, Pontificatus Nostri nono.

E. CARD. PACELLI, *a Secretis Status.*

IV

TEMPLUM IN HONOREM B. M. V. ET SANCTI GERARDI MAIELLA, C. SS. R., LOCI « CAPOSELE » ARCHIDIOEC. COMPSANAE, BASILICAE MINORIS TITULO HONORIBUSQUE AUGETUR.

PIUS PP. XI

Ad perpetuam rei memoriam. — Archidioecesis Compsanae intra fines exstat ecclesia « Materdomini » in honorem Beatae Mariae Virginis ac Sancti Gerardi Majella Deo dicata, quae tanquam conspicuum monumentum non modo loci *Caposele* nuncupati, in quo posita est, verum etiam totius Italiae meridionalis recte habetur. Corpus in eadem asservatur Sancti

Gerardi Majella, laici professi Congregationis a Sanctissimo Redemptore, miraculis clari; ac propterea christifideles frequentissimi in anno peregrinorum more ecclesiam ipsam visitant, eiusdem Sancti thaumaturgi opem imploraturi. Eodem in templo sodales Congregationis a Sanctissimo Redemptore divini cultus decorem provehunt et sacras celebrant functiones, magna cum christiani populi devotione ac spirituali fructu. Nunc autem cum hodiernus moderator Conlegii Congregationis praelaudatae adnexi ecclesiae ipsi, Nos humili prece flagitaverit ut idem templum sanctuarium ad titulum et dignitatem Basilicae minoris evehere dignemur, hasque supplicationes amplissimis suffragiis suis tum dilectus filius Noster Gulielmus Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalis Van Rossum, tum venerabilis frater Archiepiscopus Compsanus Nobis commendent, Nos optatis hisce piis annuendum ultro libenterque existimavimus. Quae cum ita sint, audito dilecto filio Nostro Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinali Sacrorum Rituum Congregationis Praefecto, apostolica Nostra auctoritate, praesentium Litterarum vi perpetuumque in modum, praefatam ecclesiam Beatae Mariae Virginis «Materdomini» et Sancti Gerardi Majella in honorem Deo sacram, intra fines Compsanae archidioecesis, titulo ac dignitate Basilicae minoris condecoramus, illique privilegia et honorificentias tribuimus, quae huic titulo de iure competunt.

Haec largimur, decernentes praesentes Litteras firmas, validas atque efficaces semper exstare ac permanere, suosque plenos atque integros effectus sortiri et obtinere, illisque ad quos spectant sive spectare poterunt, nunc et in posterum plenissime suffragari; sicque rite iudicandum esse ac definiendum, irritumque ex nunc atque inane fieri si quidquam secus, super his, a quovis, auctoritate qualibet, scienter sive ignoranter attentari contigerit. Non obstantibus quibuslibet.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, sub anulo Piscatoris, die XVII mensis Februarii anno MDCCCCXXX, Pontificatus Nostri nono.

E. CARD. PACELLI, *a Secretis Status.*

V

TERRITORIUM DE MACAS PRAEFECTURAE APOSTOLICAE DE MENDEZ ET GUALAQUIZA ADIUDICATUR.

PIUS PP. XI

Ad futuram rei memoriam. — Quo Fidei incremento christianique gregis spirituali bono satius consultum sit, Romanorum Pontificum Decessorum Nostrorum vestigiis insistentes ea continenter decernere maturamus, qui-

bus adiuti, Pastores commissis ipsorum curis ovibus facilius advigilare queant. Iam vero cum per Sacrae Congregationis Consistorialis decretum, die XXV mensis Aprilis, anno MDCCCCXXIX datum, a dioecesi de Riobamba territorium paroeciae de Macas seiunctum fuerit, circa eiusdem paroeciae regimen ea quae sequuntur statuere Nobis opportunum visum est. Nimirum, omnibus rei momentis sedulo atque attento studio perpensis cum venerabilibus fratribus Nostris Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalibus, qui negotiis Propagandae Fidei praepositi sunt, Nos, motu proprio et matura deliberatione Nostris, deque apostolicae Nostrae potestatis plenitudine, praesentium Litterarum vi, territorium paroeciae de Macas ex nunc et in posterum vicariatui apostolico de Mendez et Gualaquiza canonice adnectimus, ita ut inter eundem apostolicum vicariatum de Mendez et Gualaquiza ac proximam apostolicam de Canelos et Macas praefecturam sint novi limites qui sequuntur, videlicet: linea recta a vertice montis Sangai usque ad origines fluminis Vulcani, hoc dein ipsum flumen usque ad confluentiam cum flumine Upano; hoc vero flumen Upano usque ad locum ubi ad meridiem vergit; linea autem recta, inde deducta, usque ad divortium aquarum inter flumina Pastaza et Upano usque ad iugum montium Cutucù; summum postea iugum Cutucù et Seipa usque ad caput fluminis Mangosisa parvi; cursus dein Mangosisa parvi usque ad eiusdem confluentiam cum flumine Miazal vel Mangosisa magno; cursus vero fluminis Miazal usque ad flumen Morona; hoc denique Morona flumen usque ad confluentiam cum flumine Amazonum. Cum propterea paroecia de Macas, quae intra limites praedictos exstat, vicariatui apostolico de Mendez et Gualaquiza definitive fuerit aggregata, etiam finitimae praefecturae apostolicae de Canelos et Macas nomen immutamus, ita ut in posterum praefectura apostolica ipsa de Canelos tantum vocetur. Contrariis non obstantibus quibuslibet.

Decernentes praesentes Litteras firmas, validas atque efficaces semper exstare ac permanere, suosque plenos atque integros effectus sortiri et obtinere, illisque ad quos spectant sive spectare poterunt nunc et in posterum plenissime suffragari; sicque rite iudicandum esse ac definiendum, irritumque ex nunc atque inane fieri, si quidquam secus super his, a quovis, auctoritate qualibet, scienter vel ignoranter attentari contigerit.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, sub anulo Piscatoris, die XIX mensis Februarii, anno MDCCCCXXX, Pontificatus Nostri nono.

E. CARD. PACELLI *a Secretis Status.*

VI

FINES IMMUTANTUR VICARIATUS APOSTOLICI CANALIS SUESII

PIUS PP. XI

Ad perpetuam rei memoriam. — Ex apostolico munere, quo in terris fungimur, data occasione in Domino ea decernere satagimus, quae ad spirituale christifidelium regimen aptius exercendum conducant. Hoc proinde ducti consilio, fines quoque dioecesium vicariatuumque aliquando immutamus adeo ut pastores ovium suarum curam facilius gerere queant. Qua de re cum nunc rogati simus ut limites vicariatus apostolici Canalis Suesii in parte orientali atque occidentali mutentur, consentientibus in hanc rem tum Patriarcha Hierosolymitano, tum Vicario Apostolico Deltae Nyli: Nos, conlatis consiliis cum venerabilibus fratribus Nostris Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalibus, qui negotiis Propagandae Fidei praepositi sunt, omnibusque rei momentis attente perpensis, votis memoratis concedendum existimavimus. Idcirco, apostolica Nostra auctoritate, praesentium Litterarum tenore, statuimus ut nunc et in posterum confinia vicariatus apostolici Canalis Suesii haec sient, scilicet: ad occidentem versus, linea quae, transiens ad occidentem loci vulgo *Abou-Soucir* nuncupati, qui ad vicariatum Canalis Suesii tamen pertineat, incipit ab ore de *El-Bet-El-Gemil* et finem habet ad *Ber-Arezjida;* ad orientem autem versus, limites civiles inter Aegyptum et Palaestinam, ita ut civitas de *Akabak* Hierosolymitano Patriarchatui denuo adnectatur.

Haec mandamus, decernentes praesentes Litteras firmas, validas atque efficaces semper exstare ac permanere, suosque plenos atque integros effectus sortiri et obtinere, illisque ad quos spectant, sive spectare poterunt, plenissime suffragari; sicque rite iudicandum esse ac definiendum, irritumque ex nunc et inane fieri si quidquam secus super his, a quovis, auctoritate qualibet, scienter sive ignoranter attentari contigerit. Contrariis non obstantibus quibuslibet.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, sub anulo Piscatoris, die XXX mensis Martii anno MDCCCCXXX, Pontificatus Nostri nono.

E. CARD. PACELLI, *a Secretis Status.*

VII

DISTRACTO TERRITORIO A VICARIATU APOSTOLICO DE MARIANNHILL ERIGITUR PRAEFECTURA APOSTOLICA DE UMTATA.

PIUS PP. XI

Ad perpetuam rei memoriam. — Quo maiori rerum fidei incremento consuleret, Delegatus Apostolicus Africae Meridionalis, in rem quoque consentiente Ordinario vicariatus apostolici de Mariannhill, nuper a Nobis postulavit ut apostolicus vicariatus de Mariannhill, ob nimiam eiusdem vastitatem, in duas, propriis pastoribus concredendas, partes divideretur. Non autem vestigiis sequuti Decessores Nostros, qui iugiter sollicito studio ea statuenda curarunt quae in exploratam christiani populi utilitatem cederent, huiusmodi votis benigne concedendum existimavimus. Quapropter conlatis consiliis cum venerabilibus fratribus Nostris Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalibus, qui Sacrae Congregationis de Propaganda Fide negotiis praepositi sunt, apostolica Nostra auctoritate, praesentium Litterarum tenore a territorio praedicti vicariatus apostolici de Mariannhill regionem meridionalem subtrahimus, eademque novam praefecturam apostolicam erigimus, quam *de Umtata* nuncupatam ad Nostrum et Sanctae Sedis beneplacitum curis Patrum Instituti de Mariannhill committimus. Novae vero praefecturae de Umtata territorium in posterum siet, quod positum est ad meridiem versus lineae, quae incipiens ab ore fluminis *St. Johns* sequitur eiusdem ac fluminis *Tina* cursum usque ad limites districtus ad flumen *Kenira*, atque istius fluminis usque ad fines vicariatus apostolici de Basutoland.

Haec statuimus, decernentes praesentes Litteras firmas, validas, atque efficaces semper exstare ac permanere, suosque plenos atque integros effectus sortiri et obtinere, illisque ad quos spectant seu spectare poterunt plenissime suffragari; sicque rite iudicandum esse ac definiendum, irritumque ex nunc et inane fieri, si quidquam secus super his, a quovis, auctoritate qualibet, scienter sive ignoranter attentari contigerit. Non obstantibus contrariis quibuslibet.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, sub anulo Piscatoris, die XXX mensis Martii anno MDCCCCXXX, Pontificatus Nostri nono.

E. CARD. PACELLI, *a Secretis Status.*

VIII

AUGETUR TERRITORIUM ARCHIDIOECESIS RHODIENSIS

PIUS PP. XI

Ad perpetuam rei memoriam. — Constitutione Apostolica Nostra, die XXVIII mensis Martii anno MDCCCCXXVIII data, insignem ac vetustam Rhodiensem archidioecesim post fata plurima denuo restituimus, suppressa eiusdem nominis praefectura apostolica. Cum vero limites eiusdem suppressae praefecturae apostolicae limitibus territorii italicae ditioni subiecti minus apte congruere videantur, Nos, conlatis consiliis cum venerabilibus fratribus Nostris Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalibus, qui rebus Sacrae Congregationis de Propaganda Fide praepositi sunt, praehabito quoque consensu Ordinariorum, quorum intererat, omnibusque rei momentis atque attento studio perpensis, haec quae sequuntur decernenda existimavimus. Nimirum motu proprio atque ex certa scientia ac matura deliberatione Nostris, deque apostolicae Nostrae potestatis plenitudine, praesentium Litterarum vi, insulas Astypalaeam a dioecesi Sanctoriensi, Patmon vero a dioecesi Chiensi distrahimus atque ex nunc archidioecesi Rhodiensi canonice tribuimus; eidemque archidioecesi assignamus praeterea insulam Lisson, cuius pertinentia usque adhuc minus clare constabat.

Haec in Domino statuimus, decernentes praesentes Litteras firmas, validas, atque efficaces semper exsistere et fore, suosque plenos atque integros effectus sortiri et obtinere, illisque ad quos pertinent, sive pertinere poterunt, nunc et in posterum amplissime suffragari; sicque rite iudicandum esse ac definiendum irritumque ex nunc et inane fieri, si quidquam secus super his a quovis, auctoritate qualibet, scienter sive ignoranter attentari contigerit. Contrariis non obstantibus quibuslibet.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, sub anulo Piscatoris, die XXX mensis Martii anno MDCCCCXXX, Pontificatus Nostri nono.

E. CARD. PACELLI, *a Secretis Status.*

IX

TERRITORIUM DE MARICO ET DE RUSTEMBURG A VICARIATU APOSTOLICO TRANSVAALENSI AD VICARIATUM DE KIMBERLEY TRANSFERTUR.

PIUS PP. XI

Ad perpetuam rei memoriam. — Decessores Nostros Romanos Pontifices qui nunquam quaecumque ad propagandam catholicam Fidem pertinerent statuere destiterunt, vestigiis sequuti, cum Delegatus Apostolicus Africae Meridionalis Nos edoceat Vicarium Apostolicum Transvaalensem nequire, ob sacerdotum penuriam, evangelizationis opus, uti oportet, in duobus districtibus civilibus de Marico et de Rustemburg, eidem commissis, promovere, haec quae infrascripta sunt decernenda censuimus. Conlatis itaque consiliis cum venerabilibus fratribus Nostris Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalibus, qui negotiis Propagandae Fidei praepositi sunt, omnibusque rei momentis attente perpensis, motu proprio atque ex certa scientia ac matura deliberatione Nostris, deque apostolicae Nostrae potestatis plenitudine, praesentium Litterarum tenore edicimus ac mandamus ut territorium, quod duobus civilibus districtibus de Marico et de Rustemburg constituitur, finitimo vicariatui de Kimberley in Africa meridionali ex nunc et in posterum adsignetur, ita ut missionarii vicariatus praefati de Kimberley apud incolas quoque eorundem districtuum de Marico et de Rustemburg Fidei incremento prospicere possint.

Haec mandamus, decernentes praesentes Litteras firmas, validas atque efficaces semper exstare ac permanere; illisque, ad quos pertinent sive pertinere poterunt, nunc et in posterum plenissime suffragari; sicque rite iudicandum esse ac definiendum, irritumque ex nunc et inane fieri si quidquam secus, super his, a quovis, auctoritate qualibet, scienter sive ignoranter attentari contigerit. Contrariis non obstantibus quibuslibet.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, sub anulo Piscatoris, die XXX mensis Martii anno MDCCCCXXX, Pontificatus Nostri nono.

E. CARD. PACELLI, *a Secretis Status.*

X

PAROECIALE TEMPLUM S. MARTINI EP. C., OPPIDI « BINGEN » DIOECESIS MOGUNTINAE, INTRA FINES, PRIVILEGIIS BASILICAE MINORIS HONESTATUR.

PIUS PP. XI

Ad perpetuam rei memoriam. — Moguntinae dioecesis intra fines in oppido Bingensi extat paroeciale templum, quod in honorem Sancti Martini Episcopi Turonensis et Confessoris Deo dicatum est. Paroeciae vero eiusdem hodiernus moderator ad Nos refert propediem quintum decimum saecularem annum expletum iri ab institutione paroeciae; cuius templum, quamvis a temporibus Caroli Magni suam originem repetat, saeculo tamen tantum decimo quinto praecipue exstructum et consecratum, insequentibus postea sexto decimo et decimo octavo saeculis ampliatum, renovatum atque expletum est. Testatur praeterea idem parochus oppidum Bingense decoratum esse vita atque exemplis plurium Sanctorum; quos inter memorandi sunt Sanctus Rupertus ac Sanctus Wigbertus, Sancta Bertha, Sancta Hildegardes monasterii Bingensis abbatissa, quam ob eius strenuam rei catholicae adversus haereticos tuitionem Trevirensi in Concilio Eugenius Pp. III laudavit; venerabilis denique famulus Dei Bartholomaeus Holzhauser, qui, congregationis clericorum saecularium in communi viventium institutor, fidem vitamque vere catholicam in eadem regione restituit. Bingensium vero Sanctorum relliquias tam magna pietate christifideles venerantur, ut quotannis iidem, peregrinorum more, frequentes ex dissitis etiam regionibus hunc ad locum confluant, sacris devote adstantes functionibus divinisque mysteriis, quae clerici, numero sufficienti paroeciae addicti, sollemniter peragunt. Hisce omnibus admoti rationibus, cum hodiernus parochus Bingensis ad S. Martini Episcopi et Confessoris supplicibus votis Nos deprecatus sit ut memoratum paroeciale templum Bingense ad titulum ac dignitatem Basilicae minoris evehere dignemur, hasque preces cumulet atque ornet amplissimum commendationis officium venerabilis fratris Moguntini Episcopi, Nos optatis huiusmodi concedendum ultro libenterque existimavimus. Quam ob rem, conlatis quoque consiliis cum venerabilibus fratribus Nostris Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalibus Congregationi Sacrorum Rituum praepositis, motu proprio, certa scientia ac matura deliberatione Nostris, deque Apostolicae potestatis plenitudine, praesentium Litterarum tenore perpetuumque in modum praefatam ecclesiam paroecialem Bingensem ad honorem Sancti Martini Turonensis Episcopi et Confessoris Deo

dicatam intra fines dioecesis Moguntinae, honore ac nomine Basilicae minoris cum privilegiis atque honorificentiis, quae iuxta Apostolica decreta huic titulo competunt, honestamus ac decoramus. Contrariis non obstantibus quibuslibet.

Haec statuimus, decernentes praesentes Litteras firmas, validas atque efficaces iugiter exstare ac permanere, suosque plenos atque integros effectus sortiri et obtinere, illisque ad quos spectant, sive spectare poterunt, nunc et in posterum plenissime suffragari; sicque rite iudicandum esse ac definiendum, irritumque ex nunc et inane fieri si quidquam secus, super his, a quovis, auctoritate qualibet, scienter sive ignoranter attentari contigerit.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, sub anulo Piscatoris, die I mensis Aprilis anno MDCCCCXXX, Pontificatus Nostri nono.

E. CARD. PACELLI, *a Secretis Status*.

XI

ECCLESIA COLLEGIATA S. IOANNIS BAPT., LOCI «FINALMARINA», DIOEC. SAVONENSIS, TITULO ATQUE HONORIBUS MINORIS BASILICAE CONDECORATUR.

PIUS PP. XI

Ad perpetuam rei memoriam. — Dioecesis Savonensis intra fines exstat ecclesia conlegiata Sancti Ioannis Baptistae plebis Finarii, antiquitate atque artis nobilitate conspicua, Archipresbytero quoque et canonicorum Capitulo exornata, quibus iam rec. mem. Decessor Noster Pius Pp. VII privilegia atque insignia peculiaria concessit. Ecclesia ipsa in civitate quam hodie nuncupant « Finalmarina » loco antiquioris templi plebalis exaedificata est decimo septimo saeculo; sed temporibus etiam recentioribus instaurata ac decorata; tandem die tricesima Novembris anni praeteriti sollemniter consecrata est. Ipsum vero templum, tribus navibus constans, tholo ornatum, pluribus altaribus munitum, picturis atque artis operibus affabre factis decoratum, nunc solemne videtur monumentum non modo pietatis religionisque populorum in eadem regione degentium, sed etiam artis sacrae conspicuum, cum idem minime inferius censeatur ceteris sacris aedibus revera insignibus, quae saeculo decimo septimo intra fines Italiae erectae sunt. Haec animo repetentes, cum venerabilis frater Savonensis et Naulensis Episcopus Nobis amplissime commendet vota communia cleri et populi Finarii, qui Nos iam flagitaverant pro eodem templo conlegiato, Sancti Ioannis Baptistae in honorem Deo dicato, titulum atque honorem

Basilicae minoris, Nos huiusmodi votis annuendum ultro libenterque existimavimus. Quae cum ita sint, conlatis consiliis cum venerabilibus fratribus Nostris Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalibus Sacrorum Rituum Congregationi praepositis, omnibusque rei momentis attente perpensis, motu proprio atque ex certa scientia ac matura deliberatione Nostris deque apostolicae Nostrae potestatis plenitudine, praesentium Litterarum tenore perpetuumque in modum, ecclesiam archipresbyteralem et conlegiatam praedictam in civitate vulgo *Finalmarina* positam, intra fines dioecesis Savonensis ac Naulensis, titulo Basilicae minoris una cum privilegiis atque honorificentiis, quae iuxta apostolicas dispositiones huic titulo competunt, cohonestamus atque condecoramus. Contrariis non obstantibus quibuslibet.

Haec statuimus, decernentes praesentes Litteras firmas, validas atque efficaces iugiter exstare ac permanere, suosque plenos atque integros effectus sortiri et obtinere; illisque ad quos spectant, sive spectare poterunt, nunc et in posterum perpetuo suffragari; sicque rite iudicandum esse ac definiendum, irritumque ex nunc et inane fieri si quidquam secus, super his, a quovis, auctoritate qualibet, scienter sive ignoranter attentari contigerit.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, sub anulo Piscatoris, die XVII mensis Maii anno MDCCCCXXX, Pontificatus Nostri nono.

E. CARD. PACELLI, *a Secretis Status.*

EPISTOLA

AD EMOS PP. DD. AUGUSTUM TIT. S. MARIAE DE PACE S. R. E. PRESB. CARD. HLOND, ARCHIEPISCOPUM GNESNENSEM ET POSNANIENSEM, ALEXANDRUM TIT. S. AUGUSTINI S. R. E. PRESB. CARD. KAKOWSKI, ARCHIEPISCOPUM VARSAVIENSEM CETEROSQUE POLONIAE ARCHIEPISCOPOS ET EPISCOPOS: OFFICIOSIS LITTERIS RESPONDET, EX COMMUNI CONVENTU POSNANIA DATIS.

PIUS PP. XI

Dilecti filii Nostri, venerabiles fratres, salutem et apostolicam benedictionem. — Communes litterae, quibus vos ea, qua in Nos estis, studiosa voluntate, de primi ex universa Natione Eucharistici Conventus, in urbe Posnania haud ita pridem celebrati, felicissimo exitu certiores Nos faciebatis, summa animum Nostrum perfudere laetitia. Ad Nos siquidem referebatis sollemnes eiusmodi coetus et in avitae religionis triumphum cessisse et in publicas caritatis vestrae erga Sacramentum Augustum erupisse signi-

ficationes; itemque vestram vestrorumque cum Beati Petri Cathedra actuosam absolutamque coniunctionem sincera fide iterum testabamini. Quae quidem res minime profecto Nobis admirationem commoverunt; quandoquidem diu multumque — vel cum apud vos morabamur — eos experti sumus, quibus Poloniae cives, Nobis sane carissimi, praestant, nobilissimos humanitatis religionisque sensus: id igitur potius in causa est cur et vobiscum vehementer gratulemur, et plurimas una simul grates Deo referentes, auspicium inde sumamus impensioris cotidie omnium alacritatis, quâ optima istius populi pietatis prosperitatisque incrementa, divina opitulante gratia, provehantur. Neque minus solacii delectationisque ex officiosis litteris hausimus, quas vos, dilecti filii Nostri ac venerabiles fratres, ex episcopalibus coetibus nuper habitis ad Nos dedistis; quorum rationes — consultationes nempe atque inita inibi consilia — venerabilis frater Franciscus Marmaggi Archiepiscopus titulo Hadrianopolitanus, idemque Apostolicus apud vos Nuntius ad Nos rettulit diligenter. Haec Nos vel raptim legentes atque animo recolentes Nostro, perspicere facile potuimus quot causae, magni profecto ponderis, vos sollicitos habuerint continenterque habeant; itemque earum licuit, uti par est, aestimare gravitatem opportunitatemque ad gregis profectum unicuique vestrum concrediti. Iamvero, consentaneum profecto est ut serius, occasione data, de singulis eiusmodi causis mentem sententiamque Nostram vobis aperiamus. Interea tamen facere non possumus quin in argumentum, maximi quidem momenti, de quo in coetibus vestris actum est, propensam intendamus cogitationem voluntatemque Nostram; de Conventu dicimus ex universis Nationibus Eucharistico, apud vos etiam in posterum celebrando. At supervacaneum prorsus vobis est, Nos diu multumque morari in peculiari suscepti huius a vobis propositi utilitate inlustranda; vobis inquimus qui omnino perspectum habetis quibus Nos curis ac sollicitudinibus eiusmodi in Augustum Altaris Sacramentum pietatis caritatisque documenta ubique provehere enisi simus. Patria siquidem vestra, praeclaris christianae religionis memoriis gloriisque, ad Eucharistiam praesertim spectantibus, praestantissima, ob eandem hanc causam digna Nobis videtur, quae novis inlustrioribusque fastis honestetur. Quid enim in Polonorum animis non potest catholica fides? Consentaneum igitur atque prorsus optabile Nobis videtur, ut, haud ita multo post, huiusmodi Congressio ex universis Nationibus Eucharistica apud vos etiam celebretur. Futurum siquidem confidimus ut, per hoc, quod adhuc superest, temporis spatium, rerum adiuncta non tam ad inceptum totis viribus apparandum, quod vobis curae erit, quam ad illud, concordibus omnibus e ceteris quoque Nationibus, feliciter exsequendum propitiora fiant. Cum autem hic de publicis apud vos catholicae Ecclesiae celebrationibus agatur, hanc Nos

occasionem nacti, id silentio praeterire nolumus quod vos in superiore episcopali coetu, paucis abhinc annis habito, consilium iniistis, primum videlicet ex universa Natione Concilium opportuno tempore celebrandi; atque hac de causa Episcoporum vos Consilium constituisse novimus, quibus cura esset ut res pro facultate appararetur. Quamvis inceptum eiusmodi ad efficiendum difficile profecto videretur atque in praesens videatur, animis tamen sacrorum Poloniae Antistitum non una quidem magni ponderis causa ac ratio non obversari non potuit, quibus iidem rationibus innixi opportunitatem rei utilitatemque agnoverunt. Has inter causas non postrema profecto ea fuit, quae ad ecclesiasticam disciplinam, et ad instituta consuetudinesque in variis Poloniae regionibus, seiunctis olim ac dissimili regimini subiectis, ordinanda atque, prout fieri potest, conformanda pertinet. Utcumque causa haec tantopere potest ad nova dilectae Polonorum gentis incrementa, spiritualia potissimum, conferre, ut digna prorsus videatur, ad quam studium convertatis vestrum, vestramque sollertiam.

Deum interea instanter precamur ut pastorali navitati vestrae multiplicibusque laboribus, quibus ut animarum saluti prospiciatis nunquam parcitis, aspiret atque obsecundet divinae benedictionis auxilium; cuius quidem benedictionis ea sit auspex atque praenuntia, quam Nos, paternae benevolentiae Nostrae testem, cum vobis, dilecti filii Nostri ac venerabiles fratres, tum gregibus vestris universoque Poloniae populo effuso animo impertimus.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, die XVIII mensis Septembris, anno MDCCCCXXX, Pontificatus Nostri nono.

PIUS PP. XI

ACTA SS. CONGREGATIONUM

SACRA CONGREGATIO CONSISTORIALIS

PROVISIO ECCLESIARUM

Sanctissimus Dominus Noster Pius divina Providentia Papa XI, successivis decretis Sacrae Congregationis Consistorialis, singulas quae sequuntur Ecclesias de novo Pastore dignatus est providere, nimirum:

9 Octobris 1930. — Cathedralibus invicem perpetuo unitis Ecclesiis Civitatis Castellanae, Hortanae et Gallesinae praefecit R. D. Sanctinum Margaria, parochum loci « Lagnasco » in dioecesi Salutiarum.

16 Octobris. — Cathedrali Ecclesiae Timişoarensi, R. P. D. Augustinum Pacha, hactenus Episcopum titularem Lebediensem.

— Cathedralibus invicem perpetuo unitis Ecclesiis Sătmariensi et Magno-Varadinensi lat., R. D. Stephanum Fiedler, e dioecesi Timişoarensi.

24 Octobris. — Metropolitanae Ecclesiae Hydruntinae, R. P. D. Sebastianum Cornelium Cuccarollo, hactenus Episcopum Bovinensem.

NB. - Pag. 393, lin. 16-17 nomen Episcopi sic legas: « Vlodimirum Bronislaum ».

SACRA CONGREGATIO PRO ECCLESIA ORIENTALI

PROVISIO ECCLESIARUM

Decretis Sacrae Congregationis pro Ecclesia Orientali, die 17 Octobris 1930, Sanctissimus Dominus Noster Pius divina Providentia Pp. XI dignatus est praeficere nuper erectae Cathedrali Ecclesiae Maramureşensi ritus graeci-rumeni, R. D. Alexandrum Rusu, canonicum Capituli cathedralis ac Rectorem Seminarii Acadaemiaeque Theologicae Blajensis; itemque Administratorem Apostolicum, in spiritualibus, fidelium catholicorum Armeni ritus intra Romaniae fines degentium, nominare dignatus est R. P. Isaacum (Sahag) Gokian, e Congregatione Mechitaristarum Vindobonensi.

SACRA CONGREGATIO DE PROPAGANDA FIDE

I

NOMINATIONES

Decreto diei 18 Iunii 1930 Sacra Congregatio de Propaganda Fide ad suum beneplacitum renunciavit R. P. Petrum Erdozaincy Etchart, e Societate Presbyterorum Sacratissimi Cordis, de Betharram, *Superiorem ecclesiasticum missionis de Tali.*

Litteris eiusdem Sacri Consilii die 29 Martii Emus ac Rmus D. Card. Ioannes Verdier, Archiepiscopus Parisienses, renunciatus est *Praeses pro Galliis Unionis cleri a missionibus.* Itemque decretis datis

29 Aprilis 1930. — R. D. Eberhardus Ortenburg-Tambouch, canonicus Capituli metropolitani Viennensis, electus est *Praeses pro Austria Pont. Operis a Fide Propagatione.*

14 Iunii. — R. D. Iacobus Delany, Vicarius generalis dioecesis Dunedinensis, *Praeses pro Nova Zelandia eiusdem Pontificii Operis.*

9 Augusti. — R. D. Pius Lavenne, parochus ad S. Antonii civitatis Bonaerensis, *Praeses pro Republica Argentina eiusdem Pontificii Operis.*

28 Septembris. — R. P. D. Ioannes Jansen, Archiepiscopus Ultraiectensis, *Praeses pro Hollandia Unionis Cleri a missionibus.*

II

DESIGNATIONES

Ad normam can. 1594 § 2 Codicis iuris canonici, Archiepiscopus Tokiensis in secundam instantiam pro appellationibus a suo tribunali recipiendis designavit curiam dioecesis Osakensis. Quam designationem Ssmus D. N. rescripto Sacrae Congregationis de Propaganda Fide ex audientia diei 24 Februarii 1930 approbare et confirmare dignatus est. Item Praefectus apostolicus de Peng-yang designavit tribunal vicariatus apostolici de Seoul, approbante Ssmo in audientia 11 Augusti 1930.

ACTA TRIBUNALIUM

SACRA POENITENTIARIA APOSTOLICA

(OFFICIUM DE INDULGENTIIS)

DIVINI OFFICII CORAM SSMO SACRAMENTO RECITATIO INDULGENTIA PLENARIA DITATUR.

Ssmus D. N. Pius div. Prov. Pp. XI, in Audientia die 17 Octobris c. a. infrascripto Card. Poenitentiario Maiori impertita, vota sacerdotum in civitate Lauretana occasione X Eucharistici conventus nationalis coadunatorum libentissime excipiens, ad cleri devotionem et amorem erga Augustissimum Eucharistiae Sacramentum magis magisque fovendum, benigne concedere dignatus est ut clerici in sacris constituti, qui integrum divinum Officium, quamvis in partes distributum, coram Ssmo Sacramento sive publicae adorationi exposito, sive in tabernaculo adservato, recitaverint, indulgentiam plenariam, suetis conditionibus, lucrari valeant. Praesenti in perpetuum valituro absque ulla Brevis expeditione et contrariis quibuscumque minime obstantibus.

Datum Romae ex Aedibus S. Poenitentiariae, die 23 Octobris 1930.

L. CARD. LAURI, *Poenitentiarius Maior.*

L. ✠ S.

I. Teodori. *S. P. Secretarius.*

DIARIUM ROMANAE CURIAE

SACRA CONGREGAZIONE DI PROPAGANDA FIDE

AVVISO DI CONCORSO

È aperto presso la S. Congregazione di Propaganda Fide il concorso per la provvista di un ufficio di Minutante ecclesiastico nella Segreteria generale.

I sacerdoti che desiderassero prendervi parte dovranno esibire alla Segreteria stessa, entro il 7 Dicembre p. v., la domanda corredata delle opportune generalità e del « nulla osta » del relativo Ordinario.

È richiesta per l'ammissione al detto concorso la laurea in sacra Teologia o in Diritto canonico. È poi in facoltà dei concorrenti presentare quei titoli che possono comprovare la loro capacità all'ufficio suddetto.

A titolo di informazione per i sacerdoti che volessero concorrere, si avverte:

1) che il concorso consisterà in due prove scritte, delle quali una in lingua latina, l'altra in italiano; 2) che i temi verseranno specialmente sulla Teologia morale e sul Diritto canonico, con particolare riguardo per le missioni; 3) che si terrà in particolare considerazione la conoscenza della geografia e delle lingue estere; 4) che l'età dei concorrenti non sia inferiore ai 30 anni, nè superiore ai 40; fatta eccezione per coloro che già sono addetti a Sacre Congregazioni, Tribunali e Offici della Romana Curia.

Il concorso avrà luogo nei giorni 9 e 10 Dicembre, alle ore 8,30, nella sede di Propaganda.

SEGRETERIA DI STATO

NOMINE

Con Brevi apostolici il Santo Padre Pio XI, felicemente regnante, si è degnato di nominare:

19 Settembre 1930. L'Emo Sig. Cardinale Bonaventura Cerretti, *Protettore dell'Istituto delle Suore di S. Giuseppe d'Orange* (Los Angeles).

25 » » L'Emo Sig. Cardinale Francesco Ragonesi, *Protettore della Congregazione delle Suore dell'Immacolata Concezione* (Annecy).

30 » » L'Emo Sig. Cardinale Camillo Laurenti, *Protettore della Società dei Missionari d'Africa* (Padri Bianchi).

» » » L'Emo Sig. Cardinale Eugenio Pacelli, *Protettore dell'Istituto dei Chierici di San Viatore.*

» » » L'Emo Sig. Cardinale Camillo Laurenti, *Protettore della Congregazione delle Suore Missionarie di Nostra Signora d'Africa* (Suore Bianche).

Protonotarii Apostolici ad instar participantium:

28 Giugno 1930. Monsig. Samuele Langis, della diocesi di San Germano di Rimouski.

6 Settembre » Monsig. Dionigi Giuseppe Murphy, della diocesi di Nashville.

Prelati Domestici di S. S.:

26 Luglio 1930. Monsig. Francesco Carney, della diocesi di S. Giovanni nel Canadà.
26 Agosto » Monsig. Giovanni Narciso Continho, dell'archidiocesi di Bombay.
17 Settembre » Monsig. Alfonso Greco (Roma).
» » » Monsig. Eugenio Fourer, della diocesi di Metz.
24 Ottobre » Monsig. Tommaso Nedumkallel, dell'archidiocesi di Ernakulam.

ONORIFICENZE

Con Brevi apostolici il Santo Padre Pio XI, felicemente regnante, si è degnato di conferire:

La Gran Croce dell'Ordine Piano:

11 Ottobre 1930. A S. E. Eliodoro Romero (Perù).

La Gran Croce dell'Ordine di S. Gregorio Magno, classe civile:

16 Ottobre 1930. A S. E. Giuseppe Bech, Presidente del Governo del Lussemburgo.

La Placca dell'Ordine di S. Gregorio Magno, classe civile:

21 Ottobre 1930. Al sig. Comm. Claudio Camillo Roche de la Rigodière, dell'archidiocesi di Lione.

La Commenda con Placca dell'Ordine di S. Gregorio Magno, classe civile:

28 Agosto 1930. Al sig. dott. Luigi Giampietro, dell'archidiocesi di Palermo.

La Commenda dell'Ordine di S. Gregorio Magno, classe civile:

19 Luglio 1930. Al sig. Guglielmo Wilson Barker, dell'archidiocesi di Firenze.
18 Settembre » Al sig. Alessandro Mazzucchelli, dell'archidiocesi di Milano.
19 » » Al sig. prof. Aristide Calderini, della medesima archidiocesi.
» » » Al sig. prof. Paolo Rotta, della medesima archidiocesi.
23 » » Al sig. Pietro Chacerelle, della diocesi di Quimper.
» » » Al sig. Enrico Giuseppe de Saules (Brasile).
27 » » Al sig. Luigi Martinez Kleiser, della diocesi di Madrid.
17 Ottobre » Al sig. archit. Paolo Wigreux, della diocesi di Lussemburgo.

Il Cavalierato dell'Ordine di S. Gregorio Magno, classe civile:

25 Agosto 1930. Al sig. Cirillo Uberto Martin, dell'archidiocesi di Simla.
26 » » Al sig. Carlo Lobo, dell'archidiocesi di Bombay.
18 Settembre » Al sig. Giorgio Tribout, della diocesi di Metz.

Il Cavalierato dell'Ordine di S. Silvestro Papa:

6 Febbraio 1930. Al sig. Erberto Groh, dell'archidiocesi di Vienna.

Con Biglietti della Segreteria di Stato, il Santo Padre Pio XI, felicemente regnante, si è degnato di nominare:

Camerieri Segreti Soprannumerari di S. S.:

5 Gennaio 1930. Monsig. Ernesto Sena de Oliveira, del patriarcato di Lisbona.
20 Marzo » Monsig. Lisardo Diaz Hernandez, della diocesi di Madrid.
» » » Monsig. Antonio Lopez Luruena, della medesima diocesi.
29 Maggio » Monsig. Alessandro Stoyka, della diocesi di Munkács.
10 Luglio » Monsig. Pietro Galleno, della diocesi di Luni-Sarzana.
» » » Monsig. Ernesto Noceti, della medesima diocesi.
4 Settembre » Monsig. Colomanno Tóth, dell'archiocesi di Strigonia.
» » » Monsig. Ladislao Németh, della medesima archidiocesi.
11 » » Monsig. Ernesto Corte, di Roma.
25 » » Monsig. Angelo De Marco, della diocesi di Aquino.

Camerieri d'onore in abito paonazzo di S. S.:

15 Luglio 1930. Monsig. Giovanni Fontana, della diocesi di Luni-Sarzana.
» » » Monsig. Domenico Moggia, della medesima diocesi.
» » » Monsig. Angelo Contrigliani, della medesima diocesi.
» » » Monsig. Eligio Putti, della medesima diocesi.
» » » Monsig. Luigi Lombardi, dell'abbazia della Ssma Trinità di Cava dei Tirreni.

Cameriere d'onore di Spada e Cappa Soprannumerario di S. S.:

15 Agosto 1930. Illmo sig. Angelo Raffaele Jervolino, dell'archidiocesi di Napoli.

Cappellano d'Onore extra Urbem *di S. S.:*

29 Maggio 1930. Monsig. Alessandro Chira, della diocesi di Munkács.

NECROLOGIO

15 Luglio 1930. Monsig. Augusto Chapuis, Arcivescovo tit. di Gurza.
19 » » Monsig. Olavo Offerdahl, Vescovo tit. di Selja.
4 Agosto » Monsig. Gregorio Vuylsteke, Vescovo tit. di Caradro.
14 » » Monsig. Valeriano D'Sousa, Vescovo di Mangalore.
4 Ottobre » Monsig. Enrico Giuseppe Reed da Silva, Vescovo tit. di Traianopoli di Frigia.
16 » » Monsig. Giovanni Scotti, Arcivescovo di Rossano.
23 » » L'Emo Sig. Cardinale Vincenzo Casanova y Marzol, del titolo dei Ss. Vitale, Gervasio e Protasio, Arcivescovo di Granata.
30 » » Monsig. Carlo Agostino Kilian, Vescovo di Limburgo.

	Roma	Italia	Estero
CODICIS IURIS CONONICI FONTES Cura Emi PETRI Card. GASPARRI. - Volumen V - **CURIA ROMANA. S. C. Consistorialis; S. C. de Sacramentis; S. C. Concilii.** - N. 2056-3704. In-8°, pp. XL-1116	85 —	88,50	97 —
CODEX IURIS CANONICI PII X Pontificis Maximi iussu digestus, BENEDICTI Pp. XV auctoritate promulgatus, praefatione Emi PETRI Card. GASPARRI, et indice analytico alphabetico auctus.			
— **Editio in-12° cum Fontium annotatione** (cm. 12½×19½), characteribus nitidis lectuque facillimis, charta subtili; fol. XLVIII-932	24 —	25,50	30 —
Linteo anglico contectum, angulis rotundatis, sectione foliorum rubra, cum titulo aureo	30 —	31,50	36 —
Idem, *charta indica* (solutum)	30 —	31 —	35 —
Linteo anglico contectum cum titulo aureo	36 —	37 —	41 —
Pelle vitulina contectum, angulis rotundatis, dorso flexibili, sectione foliorum rubra, cum titulo aureo	45 —	46 —	50 —
COLLECTIO PRECUM PIORUMQUE OPERUM quibus Romani Pontifices in favorem omnium christifidelium aut quorumdam coetuum personarum indulgentias adnexuerunt ab anno 1899 ad 1928. Editio in-18°, pp. XII-480, linteo anglico contectum, cum titulo impresso	12 —	12 —	14 —
ORDO DIVINI OFFICII recitandi, sacrique peragendi iuxta Calendarium Ecclesiae Universalis pro Anno Domini 1931. Accedunt *Regulae* in Missae celebratione servandae. In-16°, pp. 166	2,50	2,80	3,50
Officium et Missae in Nativitate Domini, *cum cantu*, iuxta ordinem Breviarii et Missalis Romani. Editio typica Vaticana. - Vol. in-8°, pp. 112, charta optima	5 —	5,50	6,50
VITA DI NOSTRO SIGNORE GESÙ CRISTO SECONDO GLI EVANGELI. Un vol. in-18°, di pp. XVI-486, adorno di 27 artistiche illustrazioni, - Roma, *Pia Società di San Girolamo per la diffusione dei Santi Evangeli in Italia*, 1929. In *brochure*	3 —	3,75	5 —
Legato in tela:	4 —	4,75	6 —
RELAZIONE sull'insegnamento della Religione nelle Scuole Primarie. Foglio di cm. 50×35. Frontispizio; Prospetto-relazione; Norme per l'ispezione dell'insegnamento religioso nelle Scuole Primarie. - Copie 50	22 —	22 —	—
Copie 100	40 —	40 —	—
NORME PER L'INSEGNAMENTO RELIGIOSO negli Istituti di istruzione media in Italia, emanate dalla Sacra Congregazione del Concilio. - Un fascicolo in-8° di pp. 24	1 —	1,40	1,60
Circolare ai Revmi Ordinari diocesani d'Italia. - Elenco delle Scuole e degli Istituti d'istruzione media. - Programma per l'insegnamento religioso nelle scuole medie di ogni ordine e grado. - Traccia di svolgimento dei vari programmi. - Elenco di libri per l'insegnamento religioso.			
MISSIONES CATHOLICAE cura Sacra Congregationis de Propaganda Fide descriptae. Statistica. - Data statistica referuntur ad diem 30 Iunii 1927. In-8°, pp. XII-534	50 —	52,50	58 —
La nostra Fede, di Mons. MASSIMO MASSIMI. Due voll. in-12°, terza ediz.	8 —	9,50	11 —
Vol. I. **Le basi del Domma Cattolico**, pp. 116.			
Vol. II. **La sintesi del Domma Cattolico**, pp. 174.			

Veneunt Romae apud Administrationem Commentarii Officialis "Acta Apostolicae Sedis" (*Libreria Vaticana - Città del Vaticano*).

MONITUM.

Omnes - qui nostrum "Acta Apostolicae Sedis„ Commentarium officiale sunt pacti, quibus mense decembri 1930 nomina excidunt et denuo subnotandi voluntas est - ut quam primum subscribant rogantur, ne iisdem ullam missio pro anno 1931 fasciculorum, volumen XXIII complectentium, moram patiatur.

In renovanda vero subnotatione ut alteram ex fasciculorum schedulis externis mittant, vel numeros designent nomini ipsi praepositos socii iterum rogantur.

Sono pregati i nostri abbonati, ai quali scade l'abbonamento col prossimo mese di dicembre 1930, e che vogliono rinnovarlo, di farlo al più presto possibile, affinchè non sia loro ritardata la spedizione dei fascicoli del 1931, anno XXIII, volume XXIII.

Nel rinnovare il loro abbonamento sono pure pregati di volerci inviare la fascetta con la quale ricevono il fascicolo, ovvero ricopiare i numeri che precedono il nome.

Nos abonnés, dont l'abonnement finit en décembre 1930, et qui désireraient le renouveler, sont priés de le faire au plus tôt, afin qu'il n'y ait pas de retard dans l'envoi des fascicules de 1931, XXIIIe année, volume XXIIIe.

Ils sont priés également de vouloir bien, en renouvelant leur abonnement, envoyer la bande sous laquelle ils reçoivent les fascicules, ou recopier les numéros qui précèdent leur nom.

Pro Italia. Lib. 30 — Extra Italiam, *L. it.* 50 —

Recentissime pubblicazioni:

	Roma L.	Italia L.	Estero L.
S. ROMANAE ROTAE DECISIONES seu sententiae latae anno 1922, cura eiusdem S. Tribunalis editae. Vol. XIV, in-8°, pp. VIII-388	50 —	52 —	58 —
FERRETTI Mons. LUIGI, Vescovo di Macerata e Tolentino. - **Economia Ecclesiastica, Criteri amministrativi.** - Elegante volumetto in-16° di pp. XII-136 e tre moduli. Legato in tela	5 —	5,60	6 —
BIBLIA SACRA iuxta latinam vulgatam versionem ad codicum fidem, iussu Pii PP. XI, cura et studio Monachorum Sancti Benedicti, Commissionis Pontificiae a Pio Pp. X institutae sodalium praeside Aidano Gasquet S. R. E. Cardinale, edita. - Tomus II - LIBROS EXODI ET LEVITICI, ex interpretatione Sancti Hieronymi, cum variis capitulorum seriebus, recensuit D. Henricus Quentin, Monachus Solesmensis. Vol. in-8° di pp. 486, stampato su carta a mano macchina. - Prezzo (porto compreso)	200 —	—	—
Il volume si vende rilegato ai prezzi seguenti:			
(A) Dorso ed angoli in pelle nera, titolo in oro	220 —	—	—
(B) Dorso pergamena bianca con dorature, angoli di pergamena, titolo in oro (rilegatura romana)	225 —	—	—
(C) La medesima rilegatura romana in tutta pergamena, dorso dorato e titolo in oro	255 —	—	—
BIBLIORUM SACRORUM iuxta Vulgatam Clementinam NOVA EDITIO, breviario perpetuo et concordantiis aucta, adnotatis etiam locis, qui in monumentis Fidei sollemnioribus et in Liturgia Romana usurpari consueverunt. - Curavit ALOISIUS GRAMATICA et nunc typis Vaticanis iterum impressit, in-8°, pp. XVI-1186.			
(A) In charta indico-eburnea, religatum linteo, titulo aureo (gr. 850) . .	60 —	62 —	68 —
(B) In charta indico-alba, religatum linteo, titulo aureo (gr. 900) . . .	60 —	62 —	68 —
(C) In charta tenaci, religatum linteo, titulo aureo (gr. 1830)	55 —	58 —	68 —
ENCHIRIDION BIBLICUM Documenta ecclesiastica Sacram Scripturam spectantia. Auctoritate Pontificiae Commissionis de re Biblica edita	10 —	11 —	13,50
Linteo anglico contectum cum titulo aureo	15,40	16,40	18,90

NB. - *Seminariis et Religiosis Communitatibus, pro certo numero exemplarium, imminutio pretii conceditur.*

Veneunt Romae apud Administrationem Commentarii Officialis "Acta Apostolicae Sedis„ (*Libreria Vaticana - Città del Vaticano*).